

SPEJDERNES MAGASIN April 1946 30. Aargang Nr. 3

VER BEREDT

Du er Spejder —
Rul Armerne op
og tag fat!

Baden Powell of Gilwell
Chief Scout

VED TIL-LEIR-BAALET

SCT. GEORGS DAG

Den 23. April er en Mærkedag for alle Spejdere Verden over, Paa den Dag bekræfter de deres Spejderløfte og lover at gøre deres bedste for at holde Spejderloven, den Lov som knytter Spejderne sammen over hele Kloden.

Under alle Besættelsens Aar har vort Folk — bortset fra et mindre Antal — staaet fast og ikke ladet sig smitte af den Løgnens og Raahe-dens Aand, som raadete hos Besættelsesmagten, og ogsaa Spejderkorpset har staaet fast samlet om de Idealer, Spejderløftet og Spejderloven stiller op for os.

HELE VERDEN KALDER

paa Tillid. Uden Tillid — siges der — mellem Folk og Nationer kan der ikke skabes Tryghed i Verden, og man søger gennem den store Verdenssammenslutning af Stater, UNO, at skabe denne Tillid.

Men Forudsætningerne for Tillid, det at man kan stole paa hinanden, er Ordholdenhed, Sanddruhed og Aabenhed samt Bevidsthed om, at man vil hjælpe hinanden, naar det tiltrænges.

DERFOR ER SPEJDERBEVÆGELSEN

i Pagt med det bedste i Tiden, for vi Spejdere stiller de Krav til os selv og til andre Spejdere. Vor Spejderlov siger:

En Spejders Ord staar til troende.

En Spejder er ærlig og paalidelig.

En Spejder er ridderlig og hjælpsom mod alle.

Ved at stræbe efter disse Idealer er vi med til at skabe Mulighederne for en fremtidig fredelig Verden, og hver eneste af jer kan saaledes arbejde med i Verdens store Genopbygningsarbejde.

SPEJDERNE I ANDRE LANDE

Vi staar ikke alene i vor Stræben. Millioner af Spejdere i andre Lande søger at efterleve Spejdernes Lov, og vi danner derigennem et Verdens-Broderskab. Men I skal søge Forbindelse med jeres Kammerater i de andre Lande. Jeres Trop maa skaffe sig en »Frændetrop«; mange af jer kan jo Engelsk, i hvert Fald er der sikkert i

hver eneste Trop en Spejder, der kan læse og skrive Engelsk — det gør jo ikke noget, at det ikke er saa formfuldendt — og paa det Sprog kan I komme i Forbindelse med Spejdere i praktisk talt hvert eneste Land i Verden. Det »Frændetrops-Bevis«, som er afbildet inde i Bladet, bør hænges i hvert eneste Tropslokale. I glæder jer selv ved at søge Tilknnytning til en udenlandsk Trop, og ikke mindst glæder I jeres Frændetrop.

Tænk paa, hvad det vil sige for disse Spejdere derude, som i flere Aar har været udelukket fra at drive Spejdersport, at de straks naar deres Trop er dannet igen, faar at mærke, at de virkelig er kommet ind i Kredsen af Spejdere, og at de nu har Kammerater i andre Lande.

HJÆLP SPEJDERNE DERUDE

De trænger til det. Vi kan ikke hjælpe dem med Uniformer og Materiel, og desværre er der ingen Lande, som kan hjælpe paa den Maade. Men der er andre Maader at komme Spejdere i de tidligere besatte og erobrede Lande til Hjælp paa, og det tager Det internationale Spejderkontor i London sig af. Dertil kræves dog Penge, og KFUM-Spejderne og Spejderne i vort Korps kan derfor yde deres Hjælp til vore betrængte Spejderkammerater ved at give en Pengegave til Det Internationale Kontors Arbejde.

KFUM-Spejderne og Det Danske Spejderkorps vil være med til at løse denne Opgave ved at bede hver Spejder og hver Ulveunge om paa Sgt. Georgs Dagen, alle Spejders Dage, at give 25 Øre til denne Gave. Disse Penge vil blive sendt til London som

*Danske Spejderses Sgt. Georgs Gave
til internationalt Spejderarbejde.*

Paa den Maade kan ogsaa du være med til at hjælpe dine Spejderkammerater med at komme i Gang med Spejderarbejdet, saa at ogsaa de efter de mange triste Aar igen kan komme til at føle Glæden ved Spejderlivet og Glæden ved at være med i den store Kreds af Spejdere.

Ort Holm

ET SAGN...

Der var engang...

Saadan begynder enhver Historie. Det gør denne ogsaa, og den handler om en Konge, en Prinsesse og det halve Kongerige. Det eneste, der adskiller denne Historie fra de andre, er imidlertid det, at den ikke ender med, at Helten faar Prinsessen — ikke fordi han ikke kunde faa det, ih jo, det blev ham oven i Købet tilbuddt; men han sagde: Nej tak!

Folk vilde sige til sig selv, at det var dumt. Tja, maaske — det kommer nu an paa, hvordan man ser paa det.

Naah, men hør nu Historien:

Der var engang en Konge, som herskede over et Kongerige. Der var store Marker med fed Jord, som kunde bære meget Korn, grønne fugtige Enge med saftigt Græs, hvor brune Køer med lange buede Horn gik hele Dagen og græssede, saa de blev saa fede, at Skindet glinsede i Solen. Rundt omkring i Landet var der Byer med smukke Bindingsværkshuse og Borge med Taarne og Tinder.

Men Landet bestod ikke blot af fede Marker

og rige Byer. Ved den nordligste Grænse laa de høje sorte Bjerge, og mellem de sorte Bjerge og Lavlandet laa store Hedestrækninger — mørke, dystre, uden Vej eller Sti.

Ikke et Menneske beboede denne Ørken bortset fra fredløse Rovere og Drabsmænd.

Oppe fra de høje sorte Bjerge truede en Fare det rige lykkelige Land, thi oppe mellem de højeste Fjeldtinder laa en stor Bjergsø, der var saa dyb, at kastede man en Sten med en Snor derned i, blev den ved med at synke og rev Snoren med, hvor lang denne Snor saa end var.

Men der var nu heller ikke mange, som brød sig om at kaste Sten ned i Søen, for langt nede i Dybet lurede et Uhyre — en kolossal Drage.

Den havde en kæmpemæssig Krop — stor, skællet og slimet, med et Par mægtige Vinger ligesom en Flagermus, med Kløer for Enden af Fingrene, en lang benpansret Hale, som den kunde slaa med ligesom en Hval. Allerværst var dens Hoved — store Gevækster sad der overalt, Vorter og Pletter. Dens Øjne var gule og udflydende og stak langt ud af Øjenhulerne. Naar den aabnede Gabet, saas lange sylespidse Tænder paa hver Side af en spillende blaatig Tunge. Og hostede den, stod der en lang Ildflamme ud af Gabet paa den.

Denne Drage dukkede en Gang om Aaret op af Søen, baskede med Vingerne og fløj hen over Landet og hostede Ild og Fordærvelse ned over Marker og Byer, og den vilde kun lade være, hvis Indbyggerne ofrede den smukkeste Pige i Landet til Dragen.

Derfor maatte Indbyggerne jamrende af Sorg hvert Aar i April Maaned, naar Foraaret var paa Vej, og Dragen vaagnede af sin Vinterdvale, føre en ung smuk Pige op i Bjergene og binde hende ved et Træ ved Bjergsøen, saa Dragen kunde æde hende, naar den dukkede op af Vandet.

Saadan gik det Aar efter Aar, men da Kongen fik en Datter, og hun voksede op og viste sig at blive den smukkeste Pige i hele Kongeriget, udlovede han Prinsessen og det halve af Kongeriget til den, som kunde dræbe Dragen. — Men ingen turde, og den Dag kom, da Kongen grædende maatte befale, at hans Datter skulde føres op til Bjergsøen og bindes til Træet ved Bredden.

Der stod da Prinsessen paa Søbredden, bundet til Træstammen med stærke Reb. Alle andre var flygtet bort for at undgaa Dragen. Hun ser angst ud over Søens dystre, blanke Flade. Hvad er det? Ude paa Midten dukker noget op. To lysende onde gule Øjne stirrer ind mod hende. Hun skriger højt om Hjælp; men det eneste Svar er Ekkoet af hendes eget Raab, som gjalder fra Klippevæg til Klippevæg. Hun ser hele Dragens gyse-

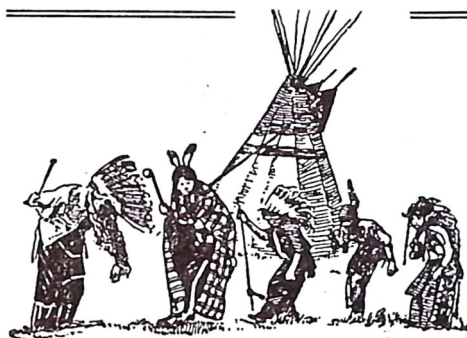
lige Hovede dukke op af Vandet, og med et Køl-vand efter sig glider den ind mod Bredden.

Hun skriger igen om Hjælp, men hører atter kun Ekkoet spottende kaste hendes Skrig tilbage. — Dog nej, lyder der ikke et Jægerhorn mellem Bjergtinderne? — Og Klapren af Hestehove? Nej, hun maa have hørt forkert. Hun ser rystende af Skræk Dragen komme nærmere. Helt ind til Bredden. Den vralter op af Vandet og griner mod hende med Tungen spillende ud af Flåben.

Pludselig ser Prinsessen, at den vender Hovedet om mod Bjergslugten derovre. Hun følger dens Blik. Aah, der kommer en Rytter! Klædt i Panser og Plade paa en stor stærk Hest rider han dristigt frem. En lang Lanse holder han i højre Haand, Spydspidsen glimter skarp og farlig, en grøn Vimpel med en gylden Lilje vajer og smælder under Odden. Ved hans venstre Side dingler et langt Sværd.

Dragen udstøder et Brøl af Vrede over at se denne Frækhed. Ridderen holder sin Hest an. »Aah, han bliver bange...« tænker Prinsessen. Men nej, han samler Tøjlerne i sin venstre Haand,

Fortsættes Side 57

For at sætte lidt ekstra Kulør paa den aarlige Høstfest i en By i Staten Kansas i USA indbød Myndighederne Indianere fra et nærliggende Reservat til at deltage, og for deres Skyld fik man fat i rigtige Tipier, for at de kunde lave en væskeægte Indianerlejr i Byens Park.

Indianerne ankom i Selvejerbiler. Efter at have inspiceret Lejrpladsen spurgte Høvdingen: »Hvem skal slaa Teltene op?«

»Hvadbehager?« udbød Formanden for Festkomiteen let overrasket. »Jo, det havde vi tænkt, at I skulde gøre.«

»Jeg beklager meget,« svarede Høvdingen, »men noget saadant har vi ingen Forstand paa.«

— — Byens Spejdere — bedre hjemme i Vildmarkslivets og Indianerromantikens Finesser — klarede imidlertid Opgaven med Glans.

Mumiemysteriet

Af V. R. NENDICK

Illustreret af SHELLEY

Professor Wagstaff gik i Østgalleriet i sit elskede Museum. Overalt var han omgivet af mærkelige Levninger fra svundne Tider. Han elskede at stirre paa disse Skatte, at læse deres Historie og forestille sig deres Liv, om det var i den døde Fortid.

Samme Eftermiddag var Tom Price gaaet ind paa Museet og var dybt interesseret i en Række Mumier, som stod i den ene Ende af Galleriet.

Et skarpt Udbrud fra Professoren fik ham til at se derhen. Wagstaff var pludselig stoppet foran en Glasmontre. Adskillige Gange gled hans Blik over Indholdet, saa tog han sine Briller af, tørrede dem forsigtigt og kiggede paa Montren en Gang til.

»Otte,« udbød han, »der er kun otte. Hvor i Alverden er den niende? Barker!«

En Opsynsmand i Uniform gik hen til ham og gjorde stram Honnør.

»Tag lige og tæl de der Tavler,« sagde Viden-skabsmanden rystet og pegede paa Glasmontrene.

»Der er otte, Sir.«

»Det fik jeg det ogsaa til, men der skulde være ni.«

Barker holdt Vejret. I den sidste Tid var der begaaet flere Tyverier paa Museet. Forskellige Kostbarheder, væsentlig mindre Ting, men ikke mindre værdifulde af den Grund, var forsvundet med korte Mellemrum. Der var blevet sat Vagt, Politiet var blevet tilkaldt, og man havde sat Fælder for Tyven, men til ingen Nytte.

»Er dette et nyt Tilfælde?« spurgte Professoren med anstrengt Stemme. »Paa disse Plader var der Indskrifter, der omhandlede, hvad der skete for 4000 Aar siden. Der var oprindeligt 10 Plader, men en blev stjaalet for 6 Uger siden. Der blev sat nye Laase paa Montren; nu er der forsvundet en til.«

Han slyngede
Rebet mod
Manden saa han
tabte Balancen

I det samme fik han Øje paa Tom Price. »Hallo, Spejder, hent Politiet.«

Tom fo' af Sted, hende paa næste Gadehjørne fandt han Politibetjent Lee og fortalte ham, hvad der var sket. »Hva',« mumlede Betjenten, »er der stjaalet en til? Det bliver snart lidt for meget af det gode, ikke? Men jeg tror, det er bedre, at du fortæller det til Overbetjenten, han kommer der hene.« Tom løb hen til Overbetjenten, der blev lige saa ophidset over Nyheden som Lee. De gentagne Tyverier fra Museet var blevet til en offentlig Skandale, og den lokale Avis »Kentworth Tidende« havde skrevet forargede Artikler om det hver Uge.

Overbetjent Davis gik meget alvorlig ind i Museet, hvor han fandt den vrede Professor ventende paa sig.

»Er der noget galt igen, Sir?« spurgte Overbetjenten.

»Undersøg denne Motre, Overbetjent,« sagde Videnskabsmanden. »I Gaar var der 9 Plader og i Dag er der kun 8.«

»Saa er der forsvundet en siden i Gaar?«

»Jeg viste alle 9 til Dr. Flint fra Cambridge i Gaar Aftes,« forsikrede Professoren.

»Er de værdifulde, Sir?«

»Om de er. De er Historie. De fortæller, hvordan Abd-el-Malik købte et Stykke Land af Seyd Idrah for 4000 Aar siden, da Abraham gik paa denne Jord.«

»De har holdt Vagt, hører jeg.«

»Ja, lige siden det første Tyveri.«

»Saa maa det være stjaalet af nogen paa Stedet.«

»Det er nemt nok at sige. Jeg stoler paa vore Folk. Jeg tror, De tager fejl. Vi maa tilkalde Scotland Yard, hvis det lokale Politi ikke kan gøre noget. Hvem er Natvægter?«

»Robson havde Tjeneste sidste Nat, Hr.« indskød Barker.

»Saa maa vi have fat paa Robson,« sagde Overbetjenten.

»Gør som De vil,« snurrede Professoren, »men De maa se at faa en Ende paa disse Tyverier. Det er Politiets Pligt at finde ud af — —.«

»Politiet vil gøre sit bedste,« afbrød Overbetjenten. Professoren gik utaalmodig sin Vej. Tom Price havde hørt alt, hvad der var foregaaet, og Tyveriernes Mysterier vakte hans Nysgerrighed. Det lykkedes ham at liste sig nærmere, medens Overbetjenten udsurgte forskellige Folk, saaledes, at han fik alt af Interesse med. Han delte Politimandens Anskuelse om, at Tyverierne var begaaet af en, der var godt kendt med Museet og dets Indretning. Mens Spejderen gik og tænkte over, hvad han havde hørt, befandt sig pludselig foran Mumierne igen. Idet han fik Øje paa

Prinsesse Zarifad's Mumie, fandt han, hvad han søgte — en Idé, som muligvis kunde hjælpe Politiet til at opklare Mysterierne. Han søgte efter Overbetjent Davis og fandt, at han var ved at gaa.

»Maa jeg lige tale med Dem?« spurgte Tom.

»Om hvad, min Dreng?«

»Det er angaaende disse Tyverier.«

»Du maa sige lige saa meget, du vil, hvis det kan bringe mig en Tomme nærmere til Opklaringen.«

»Vil De lige se paa de Mumier for Enden af Galleriet.«

»Mumier —!« Overbetjenten saa forvirret paa Spejderen.

Der var noget i Drengens Væsen, der fik ham til at følge efter ham hen til Prinsesse Zarifad's Mumie. Overbetjent Davis var temmelig skeptisk, da Tom begyndte at tale, men ikke længe efter nikkede han ivrigt, og hans Øjne glimtede af Interesse.

»Ikke daarligt af en Fyr paa din Størrelse,« sagde han smilende, da Tom gjorde en Pause.

»Hm, slet ikke saa daarligt, men du kan ikke gøre det uden Professorens Tillidelse. Han er en hidsig Krabat, særlig i Øjeblikket.«

»Han er kun vred paa Grund af disse Tab, Hr.«

»Det formoder jeg, men det er for øvrigt hver Mand i Politistyrken,« sagde Davis. »Har du Mod til at gaa ind i Løvens Hule? Ja, det ser jeg, du har. Mas paa og Held og Lykke til.«

FÆLDEN STILLES

En halv Time efter at den meget misfornøjede Professor var kommet hjem, blev Tom Price vist ind til ham.

»Har du en Meddelelse fra Politiet, Spejder?«

»Nej, Hr. Professor.«

»Hvorfor kommer du saa herhen, min Dreng?«

»Jeg vil gerne hjælpe Politiet, hvis jeg kunde, Hr.«

»Det trænger de ogsaa til, men hvordan vil du hjælpe dem?«

»Jeg har været hende og set paa Mumierne, Hr. Professor.«

»Naa, har du det.«

»Der staar paa Navneskiltet, at Prinsesse Zarifad's Mumie ikke er søgt.«

»Det er rigtigt nok,« sagde Professoren og nikkede, mens han undrede sig over, hvad det havde at gøre med Tyverierne. »Vi har aldrig haft hendes Legeme, men vi har hele Sarkofagen og en Del af Ligklæderne, saadan, at vi kunde klæde en Dukke paa med dem og sætte den ind i Sarkofagen, for at vise, hvordan det egentlig har set ud. Hvorfor interesserer det dig?«

»Hvis De lader mig staa i Sarkofagen hele

Fortællingen Side 84

Fra sidste KORPSLEJR

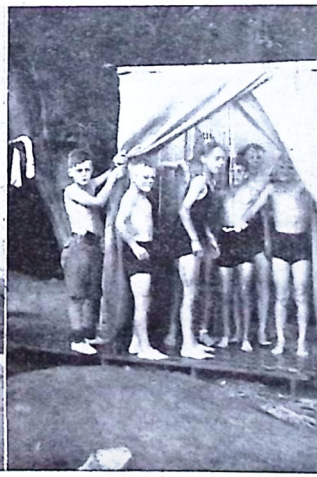
Vi bringer her nogle Billeder fra den sidste Korpslejr i Ermelunden i 1935. Over 3000 Spejdere fra hele Danmark, samt udenlandske Spejderbrødre fra Lande spredt over hele Jordkloden, var samlede her. Billederne viser forskellige Situationer i Lejren.

Øverst til venstre ser du et Glimt fra den kæmpemæssige Terrænleg for alle Lejrens Deltagere. Hele Hære af Spejdere tørnede sammen i drabelige Slagsmaal. Især Færingerne indlagde sig uvisnelig Hæder og Berømmelse som nogle gevaldige Krigere. Hver af dem sloges for 10 Mand høj. — Paa Billedet øverst til højre ses netop en af Færingerne. Det er dog ikke taget under Terrænlegen, men er fra Lejrens Besøg paa Dyrehavsbakken. Rutschebanen var ved at blive slidt helt op den Dag.

Forneden ser du fra venstre en af Lejrportalerne. En af Spejderne har netop hentet Troppens Dagration af Rugbrød og Sigtebrød (der blev i den Uge, Lejren varede paa Ermelundssletten, spist ikke mindre end 18,000 kg Brød). — I Midten ses Korpsets Tipier og Lejrens Signalmast. Forskelligt farvede Flag og store udskaaene Mærker, som nu hænger paa Gilwellhyttens Loft, havde hver sin Betydning: Proviantudlevering, Banken er aaben, o. s. v.

Til højre et kølende Brusebad i Lejrens Hede.

Og nu til Sommer bliver der atter Lejlighed til at tage Billeder. Den største Begivenhed i Spejderkorpset siden 1935: Det Danske Spejderkorps' Lejr paa Ermelundssletten 1946. Vi bliver nok saa mange, at vi maa have to-etages Telte.

GAMLE RAVN fortæller om Patruljens Museum...

Enhver ordentlig Patr. maa have sit Museum, det siger sig selv. Et Museum i Spejderkundskaab.

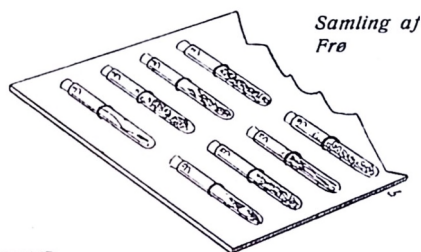
Hvordan nu lave et saadant Museum og hvad skal der være i det?

Jo! Nu er det jo saadan, at i enhver Patrulje har de forskellige Folk hver sit Job, hver sit Speciale. Det ligger da lige for, at han laver en lille Udstilling af, hvad han formaar paa sit Omraade. Patruljens Pionerekspert laver en fin Knobtavle — eller bedre — flere, nemlig en med Knobene til Rekrutproven, en med dem til II Kl. Proven, til Pionermærket etc. En særlig Tavle, som viser forskellige Stadier i en Splejsnings Tilblivelse, Takling, Besnøringer saasom Kryds-, Vinkel- og andre Besnøringer. Han laver en lille Samling af Modeller af Broer af forskellig Type og af Signaltaarne, Tømmerflaader, Rebstiger og lignende.

Den smedige Patruljefører nøjes ikke med at bruge de gamle erfarne Rotter i Patruljen til at samle Materialet til Museet. Nej — her er en glimrende Lejlighed til at faa en ny Ekspert udklækket. Hvad skulde der være i Vejen for at pudse en nybagt Rekrut paa at lære alt om Gips-spor f. Eks.? I ved jo nok, at en Spejder er en, der ved noget om alt og alt om noget. Mens vi er ved Gipsspor, saa kan jeg give jer et godt Tip til en Udstilling. Den første Afstøbning er jo »negativ« ligesom Filmen til et Fotograflap-parat. Derfor sliber man den lidt af og smører den over med Vaseline og laver et nyt Aftryk i vaad Gips med Negativen. Vaseline er nødvendig for at Negativen ikke skal hænge i »Positiven«. Positiven er Mage til det Aftryk, som Dyret i sin

BRØNDESI

Tid lavede. Skal Troppen f. Eks. nu lave en offentlig Udstilling, saa lav en stor flad Trækasse om til et Stykke Jordbund, plant nogle Buske, Græstotter o.s.v. og farv disse Positiver, saa de falder sammen med Jordbunden og anbring de forskellige Spor rundt om og camouflér dem. Sæt saa store Pile ved med forklarende Tekst, og Udstillingen »Hvad Skovbunden fortæller« er færdig.

Lad os se lidt paa andre Samlinger. Der kan nævnes i Flæng Sten og Mineraler, Fjer, dyrebehandlet Materiale, Dolke, Sneglehuse, Træsor-ter, Signaturtavler, Barkstykker, pressede Blade, Patruljens Fodafttryk, Spor af forskellige Automobil- og Cykledæksfabrikater, Souvenirs fra Patruljens Lejre og Ture og saa videre i en Uendelighed.

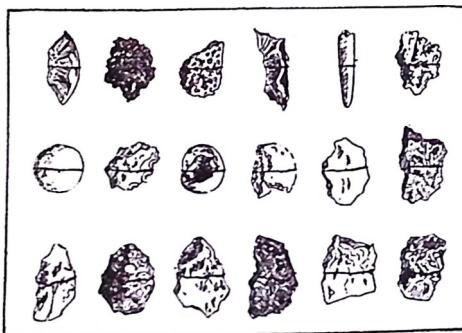
Det er ingen Nytte til at samle paa et eller andet, hvis man ikke kan faa Glæde eller Kundskaber deraf. Er I en ung Patrulje, saa begynd med at lave Samlinger, som angaar Ting, som I oftest faar Brug for som Spejdere: Knob, pressede Blade, Signaturer og lign. Senere, som I bliver mere drevne, kan I gaa over til at lave Museum med sværere og sjældnere Ting.

Men ikke blot til Instruktioner kan Patruljemuseet bruges. Har I faaet stablet et virkelig interessant Museum paa Benene, saa lad Forældrene komme med til et Patruljemøde, betale 25 Øre i Entré og beskue Herligheden. Det giver altid nogle Kroner i Patruljens slunkne Kasse.

Og naar I har lavet en rigtig flot Samling, hvor hver Mand har bidraget sit og lagt et stort Arbejde deri, saa skriv til Gamle Ravn. Det vil glæde ham at se det.

Jeg har talt.

Gamle Ravn

Samling af Forsteninger

Korpskontoret meddeler:

Depotet er fra 1. April flyttet til nye Lokaler: Nørre Voldgade 52, Telefon Palæ 4526.

Korpsset har som hidtil Kontor: Flolstræde 19, Palæ 5711.
Erik Østergaard.

SKJ.HV. — V.SJ. — S.SJ. — PAMPANILLA
Kodetal: 7. Kodeord: REVOLTAPAMPANILLA

Diplom for Frændetrop

2' Sønderby Troop

har lovet at hjælpe med til at styrke Spejdernes Verdensbroderskab og har sluttet Frændskab med

23' Southampton Group

og vil derigennem bestræbe sig for at knytte Venskabsbaand med de udenlandske Kammerater ved efter Evne at hjælpe dem, ved Udvæksling af Breve, Billeder og andet og saavidt muligt gennem gensidige Besøg i Lejr og i Hjem.

Den 1' April 1946

DET DANSKE SPEJDERKORPS OG KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

Rag. Carl Jensen

Gunnar Hansen

Til Korpslejr paa

Der hører en vis Teknik til at faa det mest mulige ud af en saa stor Lejr som Korpslejren.

I en sædvanlig Korps- eller Patruljelejr er Hovedformaalet den almindelige Lejrtræning — Øvelse i at lave Mad, Lejrarbejder, Pionerogaver, Dueligheds-tegn o.s.v. — i en Kæmpelejr som Korpslejren skal I have Opmærksomheden henledt paa en hel Del andre Ting foruden.

Nedenfor skal jeg give jer en Række gode Raad, som I gør klogt i at skrive jer bag Øret.

*

Raad til alle.

I kommer stævrende til Ermelunden fra hele Danmark, og foruden jer kommer der ogsaa Spejdere fra Norge, Sverige og maaske endnu flere fremmede Lande. Benyt derfor Lejligheden til at gaa rundt og træffe Spejdere fra andre Egne af Landet.

Vi er jo alle Spejderbrødre og bærer samme Uniform, saa der er derfor ikke de mindste i Vejen for at gaa hen til en fremmed Spejder og snakke med ham. Fortæl hinanden om jeres Patrulje og jeres Trop; fortæl om jer selv, om Skolen, Arbejdspladsen, om Hjemstaven og om Folkene paa Egnen. Inviter den fremmede Spejder paa Besøg i din Trops Lejr. Vis ham din Patruljes Materiel, snak sammen om de tekniske Finesser med at holde Materiellet i Orden. Fortæl ham, hvad de forskellige Ting paa jeres Totempæl betyder. Lad ham skrive sit Navn og Adresse i din Dagbog, saa I kan holde

uvægerligt paavirkes af din Optræden over for dem. Hjælp dem tilrette i Lejren, i Tog og paa Skib, i København og hvor I ellers træffes. Hjælp dem over Sprogsvanskelighederne, fortæl om de Bygninger og Mindesmærker, I træffer paa jeres Vej, beret om de historiske Ting, der knytter sig til Huse og Landskaber. Lær dem Danmark at kende. Lav jeres egen Lejr til en Mønsterlejr, som I uden Skam kan vise frem for det besøgende Publikum i Lejren.

Forbindelsen vedlige ogsaa efter Korpslejren. Bed ham og hans Patrulje til Lejrbaal en Aften i jeres Lejr og hold en hyggelig, morsom og stemningsfuld Baal-aften sammen. Faa rigtig et Indtryk af, at det er en Landslejr, I ligger i.

Husk saa samtidig paa, at den Maade, du selv og dine Patruljekammerater opfører jer paa, bliver afgørende for alle Lejrens Spejders Opfattelse af Troppene paa din Hjemegn.

Og drejer det sig om udenlandske Spejdere, saa vil deres Indtryk af de danske Spejdere

Ermelundsletten

Alle Mand af Hús!

Raad til Patruljeførere.

Korpslejren bliver en Eksamen og en Studierejse for dig — og den kræver ogsaa Forberedelser.

6000 Spejdere kommer og ser, hvordan din Patrulje er — hvordan er jeres Uniformering, Telt, Materiel, Kogesteder, Madlavning, jeres Patruljeaand og Kammeratskab — jeres Omgangstone. De skal nok finde ud af, hvad I duer til.

Det vil jo ogsaa vise sig ved Konkurrencerne.

Men dernæst — Patruljefører — skal du bevæbne dig med en Notesbog og en Skitsebog, og

I Byen.

Naar I kommer paa Besøg i København, maa de af jer, som ikke er vant til at færdes i store Byer, være særlig forsigtige i Færdselen. Overhold alle nøje Færdselsreglerne. I den Tid Lejren varer, vil Hovedstaden blive præget af Spejdere; — vis derfor Hovedstadens Beboere, at I er blevet præget af Spejderidealerne, saa at I vil vokse op til gode Borgere i By og paa Land.

Til sidst.

Luk engang Øjnene. Tænk dig en Lejr med over 6000 Mand. Det svarer til 200 Tropper à 30 Mand eller knap 1000 Patruljer. Se Ermelundsletten for dig. Den store Slette, som ligger omgivet af Skov, er dækket af Telte. Luften er blaa og diset af Røgen fra Kogepladserne. Telttryk ved Teltryk. Vimpler og Flag. Signalthorn gjalder og fjernerne Trommehvirvler buldrer. Tropper kommer marcherende. Endeløse Rækker med Standere og Faner. Vi er 6000 Spejdere. Slikken en Fest.

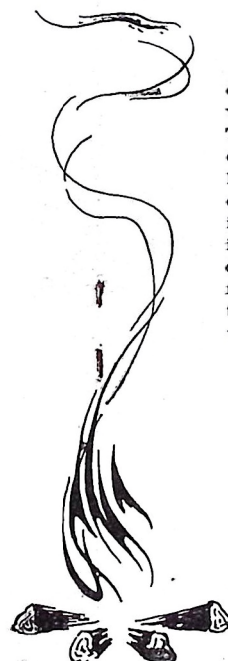
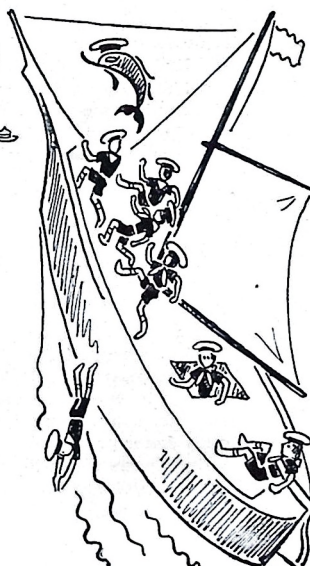
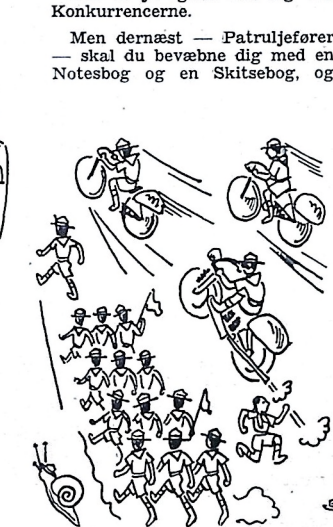
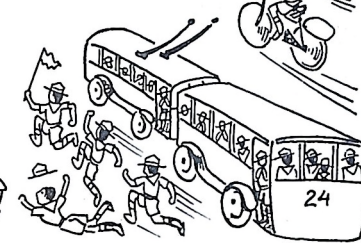
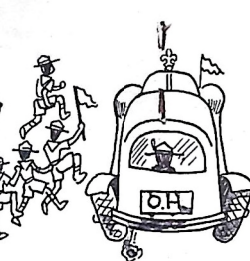
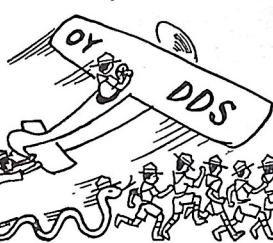
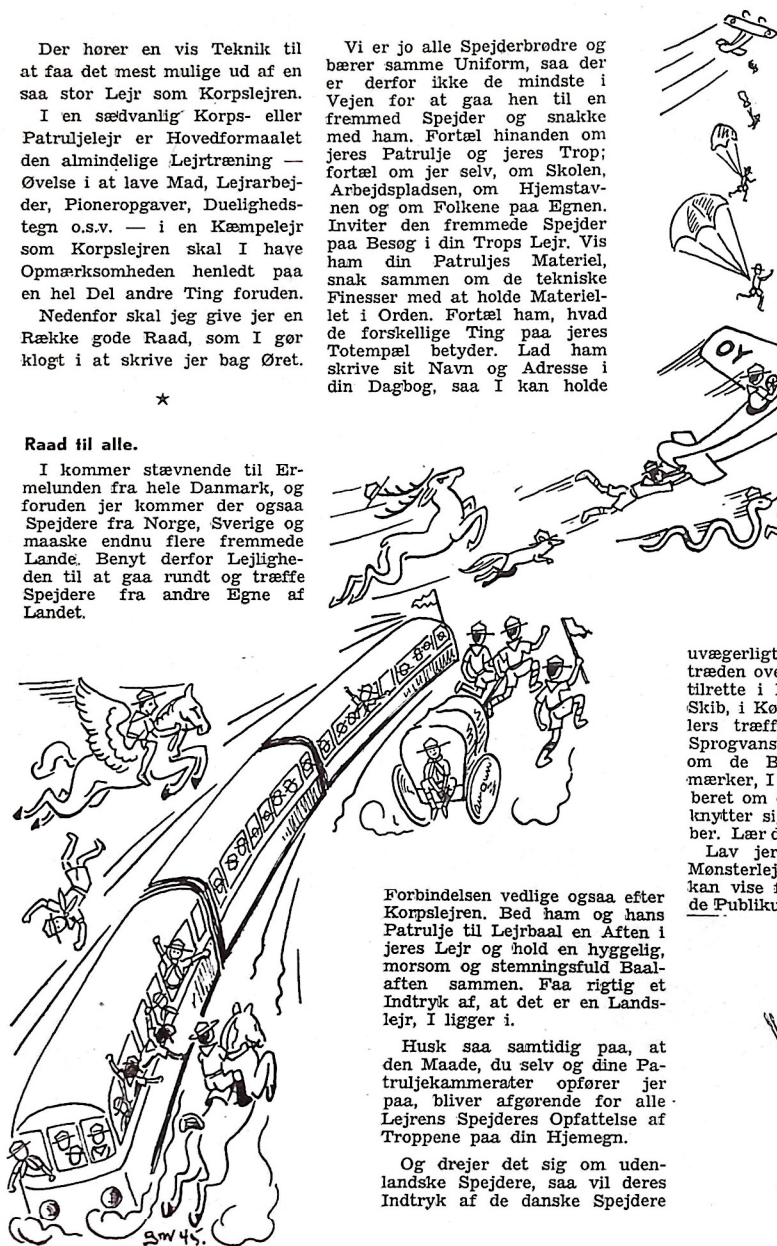
Johan Kromann.

Særlig over for Publikum maa du være klar over, at du har visse Pligter. Der er mange Ting, Lejrarbejder, Redskaber etc., hvis Anvendelse Folk ikke kender og forstaar. Vær taalmodig og venlig — forklar det, de ikke forstaar, og giv dem Indblik i Spejderlivet. Husk du er Spejderbevægelsens »Ansigt« over for Publikum. Vis dem det rigtige »Ansigt« — den høflige, venlige og hjælpsomme Spejder.

gaa fra Division til Division, Trop til Trop og Patrulje til Patrulje og notere alle de gode Ideer, du træffer paa. Et smart Kogested, et fikst Lejrarbejde eller andre praktiske Lejrindretninger. Tegn Skitser af de Ting, du finder gode, og gem dem til den kommende Vinters Patruljearbejde og til Patruljens Lejre.

Hører du gode Raab eller morsomme Sange — skriv dem op. Ser du en smuk Lejrindgang eller en flot Totempæl — tegn dem.

Og gæk hjem og gør ligesaa!

Ulvenes Sider

Lyt her, oh Ulve

det er den gamle Baloo, der taler

I denne Maaned fejrer vi Sct. Georgsdag, og ved den Lejlighed skal vi paany aflægge vort Ulveløfte. Hvem Sct. Georg var, og hvad han udrettede, kan I læse om et andet Sted i dette Blad. Naar I har læst det, er I vist ikke i Tvivl om, at ham var det nok værd at komme til at ligne. I Ulveløftet staar der bl. a., at vi vil gøre vort bedste for hver Dag at hjælpe og glæde en anden, og hvad det betød, forstod Sct. Georg som ingen. Det er derfor ikke saa underligt, at alle Ulve og Spejdere i alle Lande har valgt ham til deres store Forbillede, og at vi alle gør, hvad vi kan for at blive som han.

I Aar er der jo saa tilmed det, at alle frit kan aflægge deres Løfte, ingen er tvunget til at gøre det i Smug, saadan som det har været Tilfældet i Krigens Aar i Lande som Norge, Holland og Belgien. Tænk engang paa, hvor det vilde betyde meget, hvis alle Ulve hele Verden over *virkelig* vilde sætte noget ind paa hver eneste Dag at glæde et andet Menneske. Saa blev der i et lille Land som Danmark, hvor vi nu er 6794 Ulve, 6794 glade Mennesker, og det er mange, og de vilde blive glade, kun fordi en Flok Ulveunger tænkte paa dem. Var det ikke værd at være en af disse Ulve??? Hvis du ønsker at være en af dem, saa er dette Ønske let opfyldt, for det afhænger kun af dig selv.

God Jagt

Baloo.

Hurtig Hjælp er dobbelt Hjælp

Mens Mowgli opholdt sig i Hulen, legede han lystigt med sine smaa Ulvebrødre, og det hændte da, at deres skarpe Tænder og Køer flængede hans Hud, saa traadte Mutter Ulv til, trøstede ham, hjalp ham og slikkede hans Saar rene.

Da han blev større, lærte gamle Baloo ham at rense Saarene selv og dækkede dem med friske Blade, saa at der ikke kom Snavs i dem. Og blev han stukket af en Bi, skulde han gnide sig med fugtig Jord.

I Menneskejunglen møder man ogsaa Saar og Rifter, og det gælder ogsaa her, at man maa rense Saaret selv og komme noget desinficerende ned i det, ellers kan der gaa Betændelse i det, og maaske endda Blodforgiftning. Mindre Saar kan du klare selv, men større maa *altid* behandles af en lægekyndig.

Du ved maaske, at Spejdernes fineste Duelighedstegn hedder »Samaritermærket«, det er meget svært at tage, men en Ære at have, og det bæres derfor paa Brystet.

Ulveungerne har et lignende Mærke, det hedder: »Nødhjælper«, det er ikke saa svært at tage som Spejdernes, men en Nødhjælper maa altid

være parat til at hjælpe hvor det tiltrænges, derfor har han altid Forbindssager hos sig.

Der findes langt værre Tilfælde end en bløddende Finger eller lignende og det gælder om, at Nødhjælperen ved, hvad der skal gøres, og at han gør det, og det kan han kun gøre, hvis han holder Hovedet koldt. Først skal du tænke dig godt om, men hurtigt, dernæst alarmere Ambulance og Politi, husk at sige: *Hvad* der er sket, *hvor* det er sket, og *hvem* du er og *vent* ved Telefonen, til du faar Besked.

Naturligvis maa du ikke, hvis der er lægekyndige til Stede, trænge dig paa, forher dig blot om, hvorvidt der er tilkaldt Ambulance og Læge. Men er der ikke andre til Stede, saa maa du, hvis du ikke selv kan magte den voksne, være den, der giver Besked og Ordre paa, hvad der skal gøres i hvert enkelt Tilfælde, men gør det roligt og klart, saa vil man respektere dig. Du kan jo nok forstaa, at for at kunne være til Hjælp, maa du være ganske nøje inde i de enkelte Sygdommes eller Ulykkestilfældes Behandling, ellers kan du gøre uoprettelig Skade.

Gør dit bedste!

Mirjam.

Husordonnans

Er du en rigtig Ulveunge, der aldrig giver op, heller ikke, naar Mor er syg eller i Byen, og du er nødt til selv at lave din Frokost? Synes du ikke, det er sjovt at faa Lov til at hjælpe Mor i Køkkenet en Dag, hvor hun har Brug for et Par rappe Hænder?

Men for at du nu kan gøre saa stor Nytte som muligt, var det maaske

ikke saa dumt at tænke over, at det er et Duelig-hedstegn, som hedder Husordonnans!

Du skal kunne tænde op i en Kakkellov efter at have rensset den godt forinden. Første Gang vil du nok opleve den Skuffelse, at den gaar ud for dig, og at den ryger ganske forfærdeligt, men bryd dig ikke om det: »Øvelse gør Mester«, ved du nok. Naar du saa er færdig og ilden buldrer lystigt i Ovnen, maa du *fejfe Gulvet*, for Asken har lagt sig som et fint graat Tæppe overalt, og bagefter vasker du det.

Du skal ogsaa kunne lave The, spejle Æg, koge et Æg, skrælle Kartofler og vide, hvorledes man gør Grøntsager i Stand.

At dække et Bord fint er en meget stor Kunst, alting skal placeres pænt og nøjagtigt. Du maa maa da give mig Ret i, at det ikke ser godt ud, at alt ligger skævt, ikke? Naar I saa er færdige med at spise, tager du af Bordet og vasker op — uden at slaa noget i Stykker.

Noget af det morsomste, du kan komme ud for i din »Husordonnanstjeneste«, er at faa Lov til at pudse Mors Messing-, Kobber- og Sølvtoj og saa se, hvor fint blankt og skinnende du kan faa det, men husk, hvis det er Spise-Sølvtoj du pudser, at vaske det af i meget varmt rent Vand, efter at du har pudset det, Pudsepulveret er nemlig skadeligt at spise!

Naar du nu er blevet rigtig dygtig til alle disse Ting, saa prøv at spørge Mor, om du maa faa Lov til at støvsuge en Dag, det er vældig morsomt — men ikke saa let, som du tror, det skal jo gøres grundigt!

At støve af, det kan vel enhver Ulveunge, ogsaa du? Ellers maa du øve dig paa det, for det skal du ogsaa kunne til: Husordonnans.

Til sidst kommer det allersværeste og allervigtigste, nemlig at købe Varer, 5 forskellige Ting i mindst 3 Forretninger uden at have Huskeseddel, Naada, nu gælder det om ikke at kom-

me hjem med Sysilke, naar Mor har givet Besked paa brun Sæbe o.s.v.

Naar du kan alt dette, fortjener du virkelig at faa det fine Mærke med det huslige Arbejdes Kendetegn: Kosten.

Mirjam.

Indbydelse

Det er ikke alene vort Korps, der afholder Korpslejr i Aar, ogsaa KFUM-Spejderne afholder en stor Lejr i Sønderjylland, nærmere betegnet ved Sønderborg i Dagene fra den 9. til den 17. Juli. Til at deltage i denne Lejr er indbudt en Repræsentationstrop fra vort Korps. Prisen for Deltagelse er 25 Kr. for hver. Ogsaa til denne Lejr ventes et stort Antal udenlandske Spejdere. Vi skulde gerne have en rigtig god Trop med i Sønderborglejren. Tal med jeres Tropsfører om det. Anmodning om at maatte blive udtaget som Korpssets Repræsentanter sendes gennem Divisionen til Korpskontoret.

Kay Lauritzen,
International Sekretær.

Hjælp til internationalt Spejderarbejde

For første Gang efter Befrielsen skal vi fejre Sct. Georgsdagen, den Dag hvor Millioner af Spejdere over hele Verden staar opstillet til Parade for at gentage deres Spejderløfte. Aldrig fører vi Verdensspejderbroderskabet som paa Sct. Georgsdagen, men i Aar har vi ganske særlig Grund til at tænke paa vore Kammerater i fremmede Lande, idet mange af dem har været udsat for frygtelige Ulykker og har gennemgaaet grumme meget.

Mange af vore Kammerater herhjemme og i Udlandet har sat Livet til i Kampen for vore Ideal, og det vilde maaske være rigtigt, om vi ved Sct. Georgsparaden mindedes dem ved ½ Minuts Stillehed.

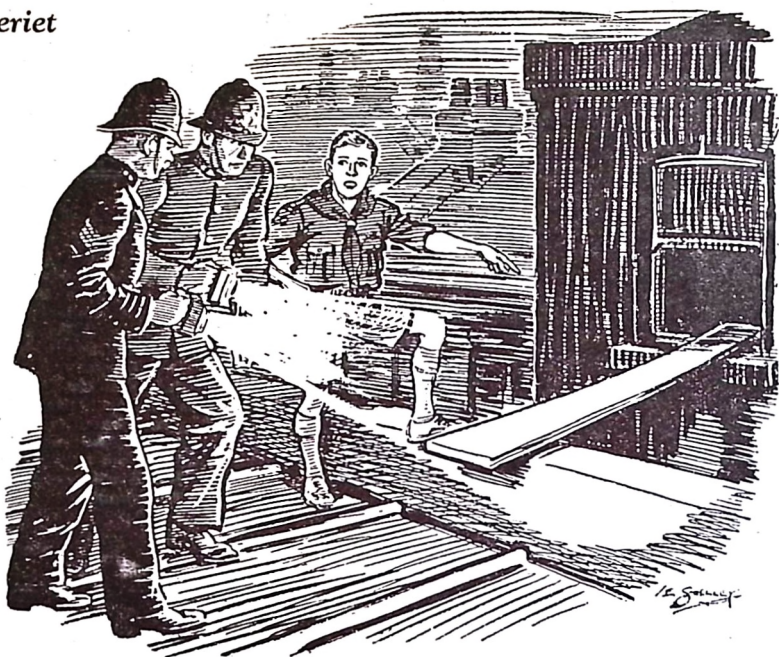
Men det er ikke nok, at vi tænker paa Kammeraterne i de Lande, der har lidt under Krigen. Vi bør ogsaa hjælpe dem, saavidt vi kan, og vi har her en Mulighed igennem det internationale Bureau i London, hvis Opgave det bl. a. er at hjælpe Spejderne med Genopbygningen, der hvor Arbejdet er slaaet i Stykker. Vi kan gøre det ved, at vi alle fra den ældste Fører til den yngste Ulveunge, hver giver en 25 Øre. Hvis alle Spejdere gør det, vil det betyde mere end 8000 Kr., og det er et ikke helt ringe Beløb.

Derfor — tjen selv 25 Øre, tag dem med til Sct. Georgsparaden og giv din Fører dem.

Venlig Spejderhilsen
Tage Carstensen.

Mumiemysteriet

Fortsat

*Han er kommet
denne Vej,
raabte Tom...*

Natten, kan det være, jeg opdager hvordan Tyverierne bliver udført.»

Professor Wagstaff spærrede Øjnene op. Saa rejste han sig og gik tankefuld rundt i Værelset et helt Minut, før han nærmest til sig selv sagde: »Vi behøver ikke at svøbe ham fast til, da han ellers vilde faa Krampe Vi kan give ham fin Gaze over Ansigtet; det vil skjule hans Ansigtstræk, men ikke forhindre hans Syn. Han er paa Prinsesse Zarifad's Højde. Minsandten, det skal nok gaa!»

»Det kan aldrig skade at prøve,« indskød Spejderen.

»Det er en rigtig god Idé, og jeg vil gøre alt for at komme til Bunds i dette Mysterium,« sagde Videnskabsmanden. »Tror du, at du er i Stand til at gøre det?«

»Ja, Hr. Professor.«

»Men det maa gøres hemmeligt. Politiet mistænker vores Opsynsmand. Det gør jeg ikke, men vi kan ikke se bort fra denne Mulighed. Ja, vi vil prøve det. Kom hen til mig Klokken halvtotte. Jeg har paa Fornemmelsen, at vi kan gennemføre det, men husk, ikke et Ord til nogen som helst.«

Spejderen sagde Farvel i højt Humør. Han var mægtig opsat paa Eventyret. Præcis paa den af-

talte Tid var han ved Professorens Hus og blev vist ind.

»Vi er alle parate,« sagde Videnskabsmanden smilende. Han var blevet helt eksalteret ved Planen. »Jeg har indviet Barker i Planen, men ellers ingen. Kan du se den lange Kasse derhenne, halvt fuld af Straa? Den har indeholdt en Kopi af Træ, som er blevet foræret os. Hvis du skal forestille Prinsesse Zarifad, maa du først lægge en Indianerbilledstøtte. Vi pakker dig ned i Kassen, bærer dig hen paa Museet og pakker dig ind i noget Tøj, som jeg har parat; saa anbringer vi dig i Sarkofagen, og Dukken, som er i den, bærer vi bort i Kassen, og ingen vil ane noget. Hvad mener du om det?«

»Glimrende, Hr.,« grinede Tom.

»Godt, her kommer Barker. Vi er alle parate, Barker. Saa til Arbejdet!«

Barker var gaaet ind paa Planen med Begejstring. Han havde snart faaet pakket Tom Price ind i en lang Kasse. I Mellemtiden gik Professoren til Museet. Lidt over halv otte rullede en stor lukket Transportvogn op foran Museet og ud sprang Barker. »De maa give mig en Haand med, Peters,« sagde han til en Opsynsmand, der netop kom ud af Døren.

»Det er vel den Indianer Tingest, vi har hørt

om?» bemærkede Peters, da den bar den lange Kasse ind. »Hvor skal den anbringes?»

»I det østlige Galleri.«

Professor Wagstaff ventede paa den i Nærheden af Mumierne. »Tak, Peters,« sagde han, da de satte Kassen ned. »Det er godt. — De maa hellere lukke Døren efter ham, Barker. Vi ønsker ikke Publikum, mens vi arbejder.«

Peters gik, og begge Døre, som førte ind til Galleriet, blev lukket, saa ingen kunde forstyrre dem. I Løbet af kort Tid var Tom Price indsvøbt i spøgelsesagtige Klæder. Paa nogle af dem var der originale Hieroglyffer. De blev viklet om ham fra Top til Taa, og bagefter blev hans Ansigt og Hoved indbundet i tyndt Muselin. Sarkofagen, som havde indeholdt de jordiske Rester af Prinsesse Zarifad, blev stillet sammen om Spejderen og viste sig at være stor nok til, at han kunde bevæge sig deri.

Saa snart Tom var blevet anbragt paa det rette Sted, med rigtige Mumier til højre og venstre for ham, gik Professoren et Par Skridt tilbage og betragtede ham kritisk. »Storartet,« udbroder han. »Selv paa nært Hold vilde en Ekspert blive narret. Læn dig op ad Væggen, saa du kan hvile dig. Du har et Par nervepirrende Timer for dig. Har du det godt?»

»Udmærket,« kom det fra det formummende Ansigt.

»Saa ryd op, Barker, og lad os gaa,« sagde Videnskabsmanden veltilfreds med sit Arbejde. Klokken var 10 Minutter i 9. Barker havde pakket den falske Mumie ind i den lange Kasse og gik ud med den paa Skulderen sammen med Professoren, efter at denne havde aabnet begge Døre.

FORBRYDEREN GAAR I FÆLDE.

Tom Price var alene i det østlige Galleri. Rundt om ham var der fuldt af uhyggelige Ting, som saa rædselsvækkende ud, naar Lyset fra en forbikørende Bil oplyste dem et Øjeblik eller to. Opsynsmændene var nu ved at gaa rundt og se efter, om alle de Besøgende var gaaet, da Museet lukkede Kl. 9. Det var Peters, som inspicerede det østlige Galleri. »Jeg gad vide, hvor de har anbragt dette hersens Gudebillede,« mumlede han, da han gik gennem Galleriet. Saa slukkede han Lyset og gik hjem.

»Nu begynder det at blive sjovt,« tænkte Spejderen. »Sikke et Mareridt det er blevet, efter at Lyset er blevet slukket! Jeg gad vide, om jeg faar Held med mig.« Det var blevet taaget uden for, og Lysene fra Vinduerne og Gadelygterne blev sløret og mat. Der var stadig fuldt af Folk paa Gaden. Omkring Kl. 9½ kom Robson, Natvægteren, ind i Galleriet for at gøre sin Inspektionsrunde. Pludselig slog Kl. ti. Folk var ved

at komme ud af Biografen paa den anden Side af Gaden. Taagen syntes at blive tættere, og Bilhornene tudede uophørligt. Spejderen begyndte at føle sig lidt stiv i Lemmerne og skiftede Stilling. Han kiggede uafbrudt rundt i Galleriet. Tyvenes sandsynligste Kneb vilde sikkert være at skjule sig mellem Udstillingsgenstandene og arbejde, saa snart Natvægteren havde været der. Men der hændte ikke noget, der kunde aabne hans ensformige Vagt, før Robson viste sig paa sin anden Runde. Manden udførte sit Arbejde omhyggeligt, og lyste med sin Lygte ind i hvert Hjørne.

»Det vilde ikke være hans Fejl, hvis der er en eller anden, der sniger sig herind,« tænkte Tom.

Lidt efter at Vægterens Fodtrin var døet hen, slog Klokken elleve. Faa Minutter efter udspejdede Teatret ved siden af Museet sit Publikum, og der blev et Øjebliks Støj paa den taagede Gade. De oplyste Vinduer blev mørke et efter et, og snart var kun Gadelygterne tilbage, og disse Lygter lyste smudsiggult i Taagen. En enkelt Bil kørte forbi og lyste et Øjeblik Galleriet op, saa der blev kastet fantastiske Skygger paa Væggene.

For tredje Gang viste Vægteren sig. Han kom øjensynlig hver Time, for Klokken slog tolv lidt efter, at han var gaaet. »Jeg har nok ikke Heldet med mig,« surmulede Tom temmelig skuffet, »denne Taage vilde netop passe en Forbryder. Gad vide, om de vil lade mig prøve i Morgen, hvis der ikke sker noget i Nat.«

Ti Minutter senere lyttede han anspændt. Noget, der lød som bløde Fodtrin, naaede hans Øren, og disse Lyde syntes at komme ovenfra. Tom undrede sig over, hvem der kunde være paa Færde paa denne Tid af Natten og spidsede Øren for at kunne lokalisere Støjen. — *Klik*. — Det var kun en svag Lyd, men han hørte den tydeligt. Den kom fra den mørke Plet i Loftet. Heldigvis lyste en forbipasserende Bil Pletten op et Øjeblik, og det viste sig, at den mørke Plet var den runde Aabning til en Ventilator. Den var omkring 40 cm i Diameter. Det pludselige Lyssglimt blændede ham et Par Sekunder. Da han igen var i Stand til at se gennem Mørket, fik han et Chok.

Noget, der lignede et Reb, hang ned fra Ventilatoren. Narrede hans Øjne ham? Det havde ganske givet ikke været der for et Øjeblik siden. Al Tvivl forsvandt pludselig. *Uå af den runde Aabning kom et Par Ben, saa en Krop og til sidst et Hoved*. Det var virkelig et Reb, og det var en Mand, der var ved at klatre ned ad det.

Spejderens Hjerne bankede af Ophidselse, da han saa Forbryderen forsigtigt hoppe ned paa Gulvet og lydløst forsvinde ind blandt Skyggerne. Toms Hjerne arbejdede nu for Højtryk. Han besluttede snart, hvad han vilde gøre. Han kantede sig forsigtigt ud af Sarkofagen, som omgav ham,

og hoppede hen til Rebet, som dinglede ned fra Loftet. Han tog sin Kniv og aabnede den, tog den mellem Tænderne og klatrede op ad Rebet. Da han var naaet næsten tre Meter over Gulvet, greb han godt fat med sin venstre Haand og skar Rebet over. Han faldt ned paa sine Ben, men fik Overbalance og tumlede omkuld, og hans Ben blev viklet ind i Bandagerne. Han kravlede ind under den store Montre og trak Rebet med sig. Det var i sidste Øjeblik. Han var blevet hørt.

En Mandsskikkelse sneg sig ind i Galleriet, listede sig fra Skjul til Skjul og gjorde nu og da Ophold, som om den prøvede at finde Aarsagen til Støjen. Til sidst naaede han Stedet under Ventilatoren og søgte rundt i Luften med Hænderne. Tom hørte Manden snappe efter Vejret mere end een Gang, medens ham famlede vildt efter Rebet. Pludselig hørtes Lyden af Trin. Det var Robson, som foretog sin fjerde Inspektionsrunde. Forbryderen hørte ham, og hans Bevægelser blev febrilske. I samme Øjeblik kørte en Bil forbi, og dens Lygter lyste Galleriet op. Manden fik Øje paa Rebenden en halv Meter over sit Hoved og udstødte et forbavset Gisp. Han fik ogsaa Øje paa en Statuette, der stod ved Siden af ham paa en halvanden Meter høj Træsokkel. Manden løftede Statuetten ned, trak Soklen hen under Rebet og kravlede op paa Toppen af den. Tom saa alt dette. Forbryderen kunde undslippe, hvis han naaede Rebet. Han rejste sig saa hurtigt, som hans besværlige Paaklædning tillod det, rullede Rebet sammen og slyngede det efter Mandens Hoved. Det var ikke noget haardt Slag, men da det kom saa uventet ud af Mørket, fik det Manden til at fare saa stærkt sammen, at han, efter at have vaklet et Par Sekunder, brasede ned paa Gulvet med Sokkel og det hele i et øredøvende Spektakel.

»Hej!« skreg Robson overrasket. Forbryderen rejste sig op og fo'r igennem den ene Dør, netop som Vægterens Lys viste sig i den anden. Tom skyndte sig, saa hurtigt han kunde, hen mod denne Dør, og da Robson kom ind i Galleriet, faldt hans Lys paa en spøgelsesagtig Skikkelse. Han udstødte et Skrig af Forfærdelse over denne grufulde Fremtoning, tabte sin Lommelampe og for ind i det tilstødende Lokale. Spejderen famlede rundt paa Gulvet efter Lygten, men før han fandt den, fortalte et pludseligt Brøl i det næste Galleri ham, at Forbryderen og Vægteren var løbet i Armene paa hinanden.

Saa snart Tom havde fundet Lygten, sprang han gennem Døren og lyste Galleriet op. Der sad Robson paa Maven af den fældede Forbryder, der var paa Strømpesokker.

»Den er mægtig, Mr. Robson,« raabte Spejde-

ren og trak Gazebindet væk fra Ansigtet. »Hvem er den Mand?«

»Hvem i Alverden er du?« udbød Vægteren, »du store Kineser, slikken et Chok, du gav mig. Hvordan er du dog kommet herind? Hvem har rigget dig saadan til?«

»Det kan jeg fortælle Dem senere. Hvem er det, vi har fanget?«

»Det aner jeg ikke.«

»Saa ringer jeg efter Politiet.«

TAKKET VÆRE »PRINSESSE ZARIFAD«

Det var Overbetjent Davis, som tog Telefonen.

Da Politifolkene aabnede Bagdøren til Museet med Politinøglen og stod overfor en uhyggelig ægyptisk Skikkelse, var der ingen af dem, der kunde lade være med at fare sammen. Saa gav Overbetjenten sig til at le hjerteligt.

»Storartet, min Dreng,« sagde han, »jeg skal love for, at du kan agere Spøgelse, Kom, Folk, det er Tom Price, ikke Tut-ank-Amon-et-eller-andet. Er der sket noget, Spejder?«

»Masse! Mr. Robson har fanget en Mand.«

»Godt gjort,« udbød Davis. »Hallo, Robson, hvem er det, De har der?«

»Det er ikke nogen, jeg kender.«

Politifolkene studerede Mandens Ansigtstræk, men han var dem fuldkommen fremmed.

»Hvordan kom han ind?« spurgte Overbetjenten.

»Det kan jeg fortælle Dem, Overbetjent,« sagde Tom og førte ham ind i det østlige Galleri. Davis fløjtede sagte, da han saa Rebet. De fik hurtigt fat i en Stige og kom op paa det flade Tag. Tom, som havde taget Ligklæderne af, kravlede op efter Politifolkene.

»Aha, han har været snedig,« sagde Overbetjenten, mens han undersøgte Ventilatoren. »Se, hvor fint han har savet Træværket væk, den ene Side kan tages af. Og her er Rebet bundet fast.« Han saa sig omkring. »Men hvordan er Fyren kommet herop?«

»Han er kommet denne Vej,« raabte Tom, som havde strejft rundt paa Taget. Politifolkene gik hen til ham og fandt ham ved et lavt Brystværn. Paa dette Brystværn hvilede den ene Ende af en tyk Planke, som førte over til Vindueskarmen i Nabohuset tre Meter borte.

»Her kommer vi til Sagens Kerne,« sagde Politimanden, »nu skal vi paa Opdagelsesrejse.«

Han balancerede over Planken. Da han var ved at kravle ind ad Vinduet, væltede han en Stol, som faldt om med et stort Rabalder. Fra det tilstødende Værelse blev der raabt noget.

Netop som Overbetjenten havde famlet sig hen til Døren, var der nogen, der tændte Lyset, og

foran ham stod en rædselslagen Mand i Pyjamas med en Knippel i Haanden.

»Godaften, Mr. Brown,« lad være med at slaa mig ihjel,« lo Overbetjenten, der genkendte Manden, »hvem bor i dette Bagværrelse?«

»Det gør Mr. Potter — det er vores Løgerende,« svarede den fortunlede Husejer.

»Har han boet her længe?«

»I cirka to Maaneder.«

»Jeg er desværre bange for, at han bliver vor Løgerende i mere end to Maaneder,« sagde Overbetjenten og smilede barsk, »tag lige noget Tøj paa. Jeg vil gerne have Dem til at identificere ham.«

»Hva' beha'r? Hvor er han henne?«

»Henne paa Museet.«

»Hvad laver han der?«

»Han er ved at samle paa Sjældenheder, der ikke tilhører ham.«

»Du milde Gud,« udbød Brown, »jeg skal være der med det samme.«

Faa Minutter senere gik han hen til Museet sammen med Overbetjent Davis, som fortalte ham den forbløffende Løsning af Gaaden. Saa snart Mr. Brown blev konfronteret med Fangen, sagde han med det samme: »Det er Mr. Potter.«

»Mange Tak, Mr. Brown. Jeg er ked af at have forstyret Dem. — Hudson, tag Fangen med paa Stationen,« beordrede Davis. Saa vendte han sig om til Tom.

»Kom med, Farao, og lad os gaa med op og kigge paa Mr. Potters private Samling.«

I Bagværrelset fandt de et Antal sjældne Sager, der tilhørte Museet, deriblandt de to ægyptiske Tavler, samt nogle Genstande, som endnu ikke var blevet savnet.

— — —

Affæren vakte Sensation i Byen. Tom blev lidt af en Held hos Museumsfolkene og blandt Politifolkene.

Nu er det jo saadan, at Politibetjente som oftest er nogle strenge Herrer, men hvis man vil have en Kenworth-Politibetjent til at smile, skal man bare spørge ham, om han kender »Prinsesse Zarifade«.

ET SAGN... (Fortsat)

fatter Larsen og støtter den under Armhulen, og med et højt Raab giver han sin Hest af Sporerne. Hesten sætter sig paa Bagbenene og i et vældigt Spring jager den henover Søbredden mod Dragen. Hovene klapper mod Stenene paa Stranden, Gnister flintrer fra Skoene. Ridderen bøjer sig fremover og lægger al sin Styrke bag Laneskaffet.

Dragen basker med sine mægtige Vinger, dens Raseri farver dens Krop gloende rød og lila, den hoster og harker mægtige ssvolende Flammer ud af Halsen mod den fremstormende Rytter. Store sorte Røgskyer stiger mod Himlen. Jorden ryster og skælver under den. Som et Lyn kommer Hest og Rytter rasende. Larsen ryger lige luk i Gabet paa Dragen og stikker ud i Nakken. Hvæsende Ildtunger syder ud af Hullet og gløder i eet Nu Lanespidsen hvidglødende. Staalet smelter, og sydende Jerndraaber løben ned ad Dragens Hals.

Stødet har løftet Ridderen helt op af Saddelen, Laneskaffet brækker, og Hest og Rytter tunler ind mod Dragen. Med sin mægtige Hale hamrer Dragen i Jorden, store Klippeblokke bliver knust til Sandskorn ved et eneste Slag med dens vældige Kræfter. Dragen søger med Vingerne at baske sig op i Luften; men som et Spejlglimt i Luften flyver Ridderens Sværd fra Skeden. Med gevaldige Hug kapper han den ene Vinge af, og skælvende krøller den sig sammen paa Jorden. Dragen flakser med den anden Vinge, den raller med den sønderbrudte Lanse i Svælget, og hoster og harker Ild og Røg i Hovedet paa Ridderen. Han bliver helt overdænget med Flammer — som brændende Olie slikker de hen over hans Harnisk og Hestens Skaberak, hans Øjenbryn svides af og hans Haarlok krøller sig i Krus i Heden. Med et Kampraab opildner han sin Hest til fornyet Angreb, og med et drabeligt Sving over Hovedet retter han et dræbende Slag mod Dragens Hals. Sværdklingen skærer gennem Halsen, som var den af Smør, og det afhuggede Hovede styrter til Jorden. Gul Edder vælder op af Halsen, Dragens Krop bliver graa og bleg og synker sammen som en bævende Masse.

Kampen er endt.

Hesten staar med sitrende Flanker, dens Næsebor er vidt opspilede, og den vender det hvide ud af Øjnene, Skummet driver ned ad Bidsel og Seletøj.

Rytteren puster af Anstrengelse og ryster af Anspændelse, men han smiler glad over at have besejret Uhyret og traver hen til Træet, hvor han med et Hug af Sværdet kapper Tovene over, som holder Prinsessen fangen. Hun synker til Jorden, forlængst besvimet.

Nede ved Foden af Berget, hvor Kongen og Hoffet og Tusinder af Indbyggere var samlet for at begræde Prinsessen, havde man hørt Bulderet og Tummelen oppe i Bjergene; men alle troede, at det var Dragen, som var ved at fortære Prinsessen, og med Taarerne trillende ned ad Kinderne staar Kongen længe hensunken i Sorg og stirrer op mod Bjergene. Men hvad er det? Ud

af den dybe Bjergslugt kommer en Rytter ridende, og foran ham paa Hesten — Kongen tror ikke sine egne Øjne — sidder Prinsessen lyslevende. Kongen udstoder et Raab af Glæde og løber dem i Møde. Smilende og glad lader Prinsessen sig glide med ad Hesten og løber med udbredte Arme hen mod Kongen.

Leende og grædende omfavner Fader og Datter hinanden, og de jublende Folkemasser slaar sammen omkring dem. Og Prinsessen fortæller nu sin glædesstraalende Fader om Ridderens Kamp med og Sejrr over Dragen. »Han er en vandrende Ridder,« fortæller hun, »som rider fra Land til Land og gør godt, hvor han kan. Georg hedder han.«

»Hvor er han,« raaber Kongen, »han skal have Prinsessen og mit halve Kongerige.«

— Ja, hvor er han? Alle ser sig søgende omkring; men lige saa pludselig, som han kom, er han atter forsvundet. Man kan ikke se ham nogetsteds.

Er han mon blevet fornærmet over, at han ikke straks blev hyldet som Prinsessens tapre Redningsmand? Nej. Oppe mellem Bjergene, paa Vej mod nye Steder, rider Ridder Georg. Han sætter sit Horn for Munden, og en lystig Fanfare gjalder mellem Fjeldene. Tonerne risler mellem Klipperne som smaa muntre Vandfald. Og han smiler. — En god Gerning er gjort. En god Gerning, som har glædet mange Mennesker. Den bærer Lønnen i sig selv, han behøver intet Kongerige for at føle sig belønnet.

— Hans Hest standser ved en Bæk for at drikke. Han stiger af for selv at drikke lidt klart Vand. Da ser han mellem to Sten en Laks. Strømmen har kilet den fast. Den spræller forgæves for at komme fri, Georg flytter Stenene, og med et Slag med Halen er Laksen atter fri. Georg smiler atter. Thi en god Gerning er lige god, hvadenten den er stor eller lille, hvadenten den gælder Mennesker eller Dyr, og det er ligegyldigt, om der er nogen, som ser paa det og kan rose en.

J. K.

KOLONNEN
DET DANSKE SPEJDERKORPS

SPEJDERBAZAR I BAZARERNES BY

Siden Maj 1940, da det kort meddeltes, at vi var startet i Oktober 1939, har der ikke staaet noget om Thisted i Magasinet. Vi skal dog ikke komme med en Beretning for de forløbne 6 Aar, men om *Thy Kolonnens* store Spejderbazar og -fest den 16.—18. November 1945 paa Hotel »Aalborg«, som vi holdt sammen med DDP's Thisted Afdeling.

Gennem store og langvarige Forberedelser med Indsamling og Registrering af Gevinster til Boder, Tombola, Fiskedamme, amerikanske Lotterier og Lodsedler, Indøvelse af Optrin, Udsmykning af Teatersalen (hvor vi havde en veritabel Patruljelejrplads) og Foyeren med Korpsets Udstillingsmateriale, Uddeling af Plakater, Partoutkort og

Fribilletter til Byens to Skoler, Annoncering og Propaganda-March, naaede vi endelig til at kunne aabne Bazaren Fredag den 16. November Kl. 16.

Baade Fredag og Lørdag Aften var der stuvende fuldt Hus med kolossal Trængsel ved alle Boder, ikke mindst ved Tombola- og Isboden. Tre Gange i Løbet af hver Aften var der Optræden af baade Pigespejdere, Blaamejser, Ulve og Spejdere. Da vi sluttede med Udtrækning Lørdag Aften, havde vi ikke en Stump tilbage i Tombolaen, og Fiskedammens Numre var forsvundet som Tobak ved Agger allerede Fredag Aften.

Om Søndagen var der Spejderfest med en Masse indbudte Gæster. Vi nævner Politimesteren, Borgmesteren, Amtmanden m. fl. Paa hver Gæsts Plads laa et flot illustreret Program med Afdelingernes Historie i korte Træk og med Udtalelser fra Raadsformændene m. m. Kolonne-raadsformanden, Lærer P. Skov skulde have faaet overrakt Korpsets Hæderstegn, men var desværre syg. Divisionschefen overrakte det saa til Fru Skov under hele Salens stormende Bifald. Derefter opførtes en Underholdning i to Afdelinger, først Pigerne og saa Drengene og Ulvene. Efter Kritikken at domme var den O.K. Især vort forrygende Tempo vakte udelst Beundring. 1. Thisted opførte bl. a. »Prinsessen og Unger-

svenden« i dertil malede Dekorationer, og 2. Trop bl. a. »Smeden og Bageren« samt to Sangnumre, af hvilke »Vridsløselillesangen« satte et yderst originalt og virkningsfuldt Punktum paa Revyen. TF i 2. Thisted spillede sammen med sin Søster, en blaa Pigespejder, de to Vagabonder, og mens KC, der var en vittig Konferencier, annoncerede sidste Nummer, hortes Larm ved Indgangen. Publikum blev uroligt og raabte om fulde Mennesker og andet, mens Vagabonderne under højrestet Samtale skred op gennem Sa-

len, over Klaveret i Orkestergraven og op paa Scenen, hvor de begyndte paa Visen under Regn af 5 og 10 Ører fra Balkonen. Om Aftenen var der Bal fra Kl. 18.

Det økonomiske Resultat, som vi delte lige over med Pigerne, var ca. 8000 Kr. i Netto-Over-skud, hvilket vil sige, at hver Indbygger i Byen, naar man lige ser bort fra Babyerne og de Gamle paa Alderdomshjemmet, har givet 1 Kr. til Spejderne i Thisted.

ÆRES SIDEN

1. KL. SPEJDERE

Kronborg Trop: PF Hermann Loft, PF Svend Erik Nielsen, PF Finn Kragh Hansen. 1. Taastrup: PF Ole Sondergaard, PA Per Wedell-Topp. 1. Assens: Skm Einar Hansen, PF Ole Eriksen, PA Albrecht Haar. 5. Aarhus: PF Preben Pold Nielsen. 4. Esbjerg: PF Georg Albrechtsen, PF Erik Andersen, PF Børge Christensen, TA Jørgen Anker Jensen.

VÆBNERE

9. Aarhus PA Just Johansen. 1. Thisted: Skm Svend Myrup. Kronborg Trop: Skm Adolph Lund, Skm Verner Merved, Skm Hans Erik Jensen, PF Svend Erik Nielsen, PF Gunnar Frederiksen, PF Hermann Loft, PF Finn Kragh Hansen. 1. Kong Skjold: PF Helge Pedersen. Dyssegaarden: PF Benny S. Christensen. Terndrup: TF Mads L. Gundersen, PF Poul Christensen, PA Eli Gundersen. 1. Taastrup: PF Aage Petersen, PF Bent Rasmussen. 1. Assens: PA Aage Petersen, PA Poul Jensen, PA Albrecht Haar. Aaby-Hasle Trop: PF Jens Bolskov, PA Knud Thue Jørgensen. Jens Bangs Trop: Skm Niels Aage Madsen. 5. Odense: Skm Poul Henning Vagnholm. Christian d. II Trop: PF Ejvind Kjeldsen, PF Erling Andersen. 5. Aarhus: PF Carl-Esben Christensen. 1. Sønderbro: PF Frode Petersen, PA Per Jacobsen, PA Henning Lindeblad. 4. Sønderbro PF Jørn Holm, PF

Bent Wredstrøm, PA Preben Heede, PA Holger Rasmussen, PA Kurt Christensen, Allan Worbs.

RIDDERE

Kronborg Trop: Skm Carl Olaf Pedersen. Dyssegaarden: PF Jens Hellegaard. 5. Odense: Skm Max Roe. 1. Taastrup: Skm. Søren Hjorth. 1. Assens: PF Ole Eriksen. 5. Odense: Skm Leif Nording. 1. Sønderbro: TA Terje Mathsen. 4. Sønderbro: TA Lars Nilsson, TA Ole Thomsen, PF Henning Madsen PF John Nielsen.

VANDRINGER

60 km.

1. Thisted: PF Bent Sørensen. 1. Taastrup: PF Aage Petersen, 1. Taastrup: PA Per Wedell-Topp, Knud Byberg Jensen, Jørgen Olsen, Frantz Hancke, John Michaelsen. Peder Øze Trop: Skm Knud Wørzner, Skm Arvid Larsen, PF Eskild Larsen.

75 km.

Trolde Trop: Skm Hans Chr. Larsen, Skm Milter Grankjær, Skm Svend Aage Petersen, Paul Knudsen. 1. Taastrup: Bent Ottesen, Erik Petersen.

ILDBOR

9. Aarhus: Skm Poul Beje.

REDAKTIONEN

Ny Redaktør.

Ja, denne Gang er der atter en ny Redaktør.

Moe, som har redigeret Spejdernes Magasin siden November, har nu med Sorg maattet skyde Arbejdet fra sig paa Grund af manglende Tid. Vi takker alle Moe for hans gode Værk i de forløbne Maaneder, han har gjort det godt. Indtil Torben Wulff vender tilbage fra sit Togt til Afrika, redigeres Magasinet af

★

Det er sagt før, men lad det blive sagt en Gang til:

I aner ikke, hvor glad Redaktøren bliver, hvor Gang han faar et Brev fra en Spejder eller en Patrulje, som kommer med Forslag, Kritik, Ønsker o. s. v. Vær ikke bange for at skrive ind. Er der noget, I vil have i Magasinet, saa skriv og send ind.

Rolig!!!

det er kun en Bjørn...

3 gode Tilbud...

HALSTØRKLÆDER

kan atter faas

Vi har faaet et Parti fin Ballondug hjem, som opsyes til Halstørklæder. Foreløbig kan kun leveres grønne, men senere vil ogsaa andre Farver og eventuelt flerfarvede kunne faas.

Kr. 3²⁵

HIKE-KNIV

Bredbladet Kniv med gennemgaaende Blad af engelsk Staal.

God Snitte-, Skære-, Smøre-Kniv i solid. Skede af den kendte Slirfacon.

Kr. 6⁸⁵

FELTFLASKER

Dansk Militærmodel af prima Aluminium med Stoffhylster forsynet med Læderremme og Ströp.

Kr. 12⁵⁰

**Det Danske
Spejderkorps Depot**

København K.

Blade:

Spejdernes Magasin
Redaktør: cand. jur. Johan Kromann
Broholms Allé 6 A, Chl.

Spejdersport
Redaktør: cand. mag. Svend Ranvig,
Søgade 3, Sorø.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

Begge Blades Ekspedition:
Korpskontoret

Depot: Nørre Voldgade 52, K.
Åbent Kl. 9-17
Telf. PALM 4526 . Giro 82288

Korpskontor

Fiolstræde 19, København K., Telefon
PALM 5711 . Dir. Østergaard træffes
sikrest m. Kl. 8-9,30. Kontort. 8-16,
Lørdag Kl. 8-12 og desuden Mandag
Kl. 19,30-21,30. Giro 2284